

[Alfred Jensen.]

betænkningen, og når der ikke i materialet i betænkningen er bilag, som godtgør, hvorledes virkningen af disse nedslagsbeløb vil være. Som bekendt havde vi vor tvivl i denne henseende, idet der var tale om, at enkelte skatteydere trods forøgelsen af nedslagsbeløbene alligevel kunne komme ud for en forhøjelse af skatten i det kommende år; der nævntes et beløb på 10 kr.

Jeg ser altså ikke, om man har behandlet dette problem. På samme måde forholder det sig med problemet med den skattestigning, der vil komme som følge af indtægtsstigningerne i år, indtægtsstigninger, der jo for de mindrebemidlede, først og fremmest dem, der modtager løn, ikke er udtryk for nogen øget skatteevne eller øget levestandard. Jeg ser ikke, at man har behandlet problemerne direkte, men jeg formoder, at når man har diskuteret spørgsmålet om en forhøjelse af forsikringsfradraget, har man også været inde på problemet om de øgede indtægter og på muligheden for at nå frem til øgede fradrag, og så har man, såvidt jeg ser, særlig haft opmærksomheden rettet mod forsikringsfradragbeløbene.

Jeg ser, at såvel flertal som mindretal i denne sag har afholdt sig fra at stille ændringsforslag. Nu skal jeg ikke græde mange tårer over, at der ikke er stillet ændringsforslag på dette felt; det forekommer mig nemlig ikke at være et af de vigtigste felter, at foretage revision af fradragbeløbene, selvom jeg erkender, at dette beløb burde ajourføres ligesom andre fradragbeløb i vor skattelovgivning. Men det viser sig jo, at man har frafaldet ønsket om at stille ændringsforslag, at man har frafaldet ønsket om at tage stilling til de problemer, fordi der er stillet i udsigt, at finansministeren vil forelægge et forslag om en ny statskattelov i denne rigsdagssamling. Det vil i og for sig sige, at udvalgsflertallet, ja, hele udvalget, faktisk har affundet sig med den stigning i skatten for den mindrebemidlede del af befolkningen, som vil blive følgen af en videreførelse af de nugældende ligningsbestemmelser, og jeg har vel også lov til at sige af den lovgivning, vi har for skatteudskrivning. Forholdet er nemlig det, at selvom finansministeren i god tid efter årsskiftet møder frem med et forslag til en ændring i statsskatteloven, er der ikke nogen særlig garanti for, at det imødekom-

mer de ønsker, der er fremsat af de mindrebemidlede. Derimod kan man vel sige, at der er garanti for, at virkningen af et sådant forslag først indtræffer i 1954. Det vil altså sige, at vi ikke kommer udenom en forøgelse af skatterne i den kommende tid.

Jeg har ved tidligere lejligheder gjort opmærksom på, at en uændret forlængelse af ligningslovens og skatteudskrivningslovens bestemmelser betyder et øget skattetryk på de mindrebemidlede, og det er ganske givet, at vi vil stå overfor endda en temmelig stor forøgelse af skatteudskrivningen i det kommende år. Ganske vist er lønmodtagernes indtægtsstigning måske ikke af slet så stort et omfang i år som året forud, idet der i henhold til pristalsreguleringen kun er givet dækning for 2 portioners stigning, og enhver kan regne ud, hvor meget det bliver. Hertil kommer, at den fulde virkning af lønforhøjelserne i 1951 først slår igennem i dette skatteår, og det vil sige, at vi må regne med, at den indtægtsstigning, der her er tale om, ikke alene betyder, at den enkelte skatteyder kommer til at betale mere i skat absolut, end han gjorde året forud, men også relativt mere på grund af progressionen i vor skattelovgivning. Heroverfor har udvalget kun fremsat ønske om en forhøjelse af lønmodtagerfradraget på 100 kr. Jeg ved ikke, hvorledes det vil komme til at virke for de forskellige grupper. Ved første behandling af dette lovforslag blev det erkendt, at der var mange skatteydere, der ikke havde nogen fordel af det lønmodtagerfradrag, der blev gennemført i fjor, fordi de forud havde fået fradrag af samme størrelsesorden. Det, der skete nu, var faktisk blot, at det blev lettere for ligningsmyndighederne at konstatere retmæssigheden af disse fradrag. Jeg ved ikke, om det, at man forhøjer lønmodtagerfradraget med 100 kr., betyder, at flere får fordel af det, det vil jeg formode, men jeg ved i hvert fald, at det ikke dækker den indtægtsstigning, der har fundet sted, og som for tjenestemændenes vedkommende, selvom vi tager dem med de laveste lønninger, vil komme op på en 300—400 kr. Vi står altså overfor en temmelig stor stigning i skattebyrden for de mindrebemidlede vedkommende. Vi gennemførte i fjor en forhøjelse af forsikringsfradraget på 200 kr., vi nyindførte lønmodtagerfradraget på 300 kr., og ikke desto mindre viser det sig, at